Regula ceasornicarului

On Noiembrie 16, 2011

Înlătură însușirile negative ale oamenilor, ajustând atitudinea lor după acele convingeri și valori pe care ei le prețuiesc, dar pe care le trec cu vederea.

Vivian Ward, dama de companie a controversatului om de afaceri, Edward Lewis. Nu călcase niciodată prin astfel "locuri" – nici cea mai neînsemnată urmă, nici cel mai firav semn nu arăta că a fost într-adevăr interesată să meargă vreodată la operă. Ea, o prostituată fără viitor, fără orizonturi, introdusă în lumea nouă, întrând în contact cu un alt gen de cultură, cu un alt gen de gândire. Şi cu toate astea, iată-i împreună, într-o lojă centrală, urmărind spectacolul cu opera "Madame Butterfly".

Dar ceva se întâmplă. Brusc totul se schimbă în viața ei. Pentru o clipă privește în ea însăși. Ea, care nu cunoscuse niciodată tandrețea și afecțiunea, care nu cunoscuse plăcerea aceea care există într-o relație – și care se traduce prin iubire, ea care nu gustase niciodată din acea bucurie deplină pe care o primești în schimbul propriei dăruiri. Ea care cu o imensă ambiție și rezistență își ținuse întotdeauna în umbră puterile sufletești, care nu-și respectase niciodată îndatoririle față de propria ei inimă, față de simțămintele ei cele mai profunde.

Ea, care cu o tenacitate de invidiat nu se lăsase niciodată condusă, niciodată păcălită, niciodată momită de ispita atât de atrăgătoare a dragostei – secretul unei relații de durată, frânându-și întotdeauna la timp tentația fidelității, fiind absorbită numai de pofta banului. Ea, făptura aceasta atât de frumoasă care își îndurase singură chinul atâta vreme, care își închisese undeva în ea toate tristețile și toate furtunile interioare, având puterea de a nu se exterioriza niciodată - iată că pentru prima dată în viața ei își dezvăluie adevăratul caracter.

Încearcă să-și oprească lacrimile care o cuprind, dar ele curg, nestingherite, alunecând blând pe obraji - scoțând la iveală adevărata ei strălucire interioară.

Leadership: Te simți dator viitorului să-ți încerci șansa de a crește însemnătatea atitudinii tale față de realitate, în funcție de semnificația ambiguă a imaginii pe care ți-o construiești în universul tău imaginar?

Un univers imaginar este un fel de memorie a durerii și a viselor neîmplinite care exclude orice fel de compromisuri. Însă această memorie poate fi modificată în funcție de conștiința care facilitează receptarea mesajelor din exterior, venite pe "undele sensibile" ale intensității cu care simți o conexiune sufletească și intelectuală.

Semnificația ambiguă a imaginii pe care ți-o construiești în universul tău imaginar se referă la câștigarea unei biruințe spirituale care să te scoată de sub stăpânirea deprinderii de cele obișnuite care nasc patimile față de ceea ce ți se întâmplă. Semnificația se poate concentra și în puncte cu totul neașteptate, cum ar fi aceea de oprire în fața unui loc cu ușile mari larg deschise din care poți observa fenomenul spectaculos al "viului", fără să poți atinge belșugul lui.

Îmi amintesc o remarcă interesantă a lui Jules Verne: *" În noi există două forțe distincte: cea a sufletului și cea a trupului, adică o mișcare și un regulator. Sufletul este principiul vieții: deci el este mișcarea. Că este produsă de o greutate, de un arc sau de o influență imaterială, tot în inimă se află. "*

Leadership: Trebuie să înveți să dai o semnificație tuturor lucrurilor și situațiilor care te înconjoară, în funcție de valoarea de "AŞTEPTARE A UNUI ÎNCEPUT SINCER" introdusă în rezultatele funcționării unui mecanism de stocare a memoriei numit "CACHE" ?

Totul în leadership crește și descrește în funcție de priceperea ta de a face schimbările necesare în sufletul celor din jurul tău. Edward Lewis, din filmul *"Pretty Woman (1990)"* , și-a însușit bine rolul de "ceasornicar", reglând cu mare precizie acea legătură dintre cele două forțe distincte: cea a sufletului și cea a trupului. Ducând-o pe Vivian la operă, care aducea în prim plan o poveste de dragoste, el a reușit să scoată la iveală din bagajul ei sufletesc acea doză emoțională care o făcea să fie mai simțitoare față de propria ei persoană. Era ca și cum și-ar fi reglat ceasul după pulsul inimii ei.

Așa cum un ceasornicar iscusit este capabil să ajusteze piesele cele mai delicate din cele mai fine ceasuri, tot așa și tu, ca lider, trebuie să fii în stare să sesizezi ceea ce merge neregulat la oameni și să ajustezi atitudinea lor după acele valori pe care ei le prețuiesc dar le trec cu vederea; să încerci să combați în întregime sistemul lor de convingeri, puternic dar ineficient, scoțând la suprafață doza emoțională care este îngropată în ei.

Edward Lewis a urmărit mai consecvent decât oricine altcineva dezvăluirea, dincolo de aparențe, a adevărului interior, vizibil la ea numai prin înțelegerea amplă și profundă, prin empatie, a sentimentelor și a trăirilor ei cele mai intime. Tu cum repari un ceas drag sufletului tău?

Tu poți privi înăuntrul oamenilor? Poți vedea acele câteva rotițe, dintre multele care țin în mișcare angrenajul marelui lor sistem de convingeri? Ai înțeles cum acționează forțele care combină gândirea cu simțirea lor? Poți sesiza legătura intimă care există între modul în care ei își exprimă atitudinea și modul în care își gestionează emoțiile? Ştii ce piese trebuie să ajustezi încât să trezești în ei sentimentele pierdute sau uitate?

CACHE este memoria care te leagă de ceilalți oameni atunci când se produce o lărgire a conștiinței peste întreaga experiență a reîntoarcerii tale la stadiu de ființă dominată de dorințe neîmplinite.

Poți oricând să dai un "clean" pentru a rula în backgroundul conștiinței un nou exemplu de a fi în același timp: un izvor de viață și o sursă de inspirație.

Regula ceasornicarului: *" Nu ai cum să repari un ceas scump cu ciocanul. "*

În relația ta cu oamenii, trebuie să respecți aceeași regulă, puțin schimbată: *" Nu ai cum să repari sufletul unui om dacă nu ocrotești tot ceea ce e delicat și într-un anume fel fragil la el, dacă nu reușești să scoți la suprafață adevăratele lui sentimente, ori, mai rău, dacă îl înstrăinezi de ele."*

Așa cum un ceasornicar trebuie să aleagă rotițele de care are nevoie pentru a porni un ceas mai vechi sau pentru a face un ceas nou, tot așa și tu trebuie să pășești pe teritoriul sufletesc al oamenilor, să asculți acordurile lor interioare și să înlocuiești toate acele rotițe lăuntrice neîntreținute care împiedică funcționarea lor la nivel optim. Devii prețuit după măsura priceperii tale.

Ești capabil să pui în relație toate acele rotițe și mecanisme necesare unei eficiente funcționări? Ești la fel de iscusit ca un meșter ceasornicar?

Înlătură însușirile negative ale oamenilor, ajustând atitudinea lor după acele convingeri și valori pe care ei le prețuiesc, dar pe care le trec cu vederea.

Source: https://neculaifantanaru.com/regula-ceasornicarului.html